

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ultrasylvano Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

in majori necessitate probavimus, nec maculam in eo invenimus aliquam neque rugam. Hoc igitur attendentes, ad honorem carissimi in Christo filij nostri Vngariæ Regis illustris ac tuum, & reformandam inter vos plenæ pacis concordiam, & conservandam inviolabiliter reformatam, tanto amplius aspiramus, quanto utrumque vestrum dicti patris tui obtentu sincerius diligimus, & Regem ipsum ratione primogenituræ ac regni, sine cui juris dispendio, intendimus præcipuè honorare. Ut igitur maneat inter vos fraterna dilectio, immo ut de die in diem potius augeatur, ut tu eidem Regi tanquam præcellenti debitam exhibeas reverentiam & honorem, & ipse tibi tanquam Duci à Deo misso deferat & faciat ab aliis sicut fratri deferri; Nobilitatem tuam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, ac per apostolica tibi scripta mandamus, quatenus taliter de cetero in fidelitate ipsius ac devotione persistas ut ferventis ac fidelis servitij novitas aboleat offensæ præteritæ vetustatem, & sic vos ad invicem mutuus uniat caritatis affectus, sicut sanguis paternus & uterque maternus univit. Adhæc tibi districtius inhibemus, ne in Regem vel regnum arma movere præsumas, vel seditionem aliquam suscitare, ne forsan amici te deserant, si fratrem habueris inimicum, & de fide tua desperare cogantur, si fraternæ ac naturalis pacis fœdera te senserint violare: sciturus nos venerabilibus fratribus nostris Strigonien. & Colocen. Archiepiscopis & eorum suffraganeis per apostolica scripta districtè præcipiendo mandasse ut si contra memoratum Regem arma movere vel seditionem excitare præsumperis, te ac tuos sublato appellationis obstaculo excommunicationis sententia feriant, & totam terram tuam & eorum subjiciant interdicto. Datum &c. XVII. Kalend. Julij.

Illis scriptum est super hoc.

VLTRASYLVANO EPISCOPO.

Cum à nobis petitur &c. usque assensu, privilegium *Super desertum* à dilecto filio Gregorio sanctæ Mariæ in porticu Diac. Card. tibi indultum, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Ad majorem autem hujus rei evidentiam

prædictum privilegium huic nostræ pagine de verbo ad verbum duximus inferendum. GREGORIVS de sancto Apostolo Dei gratia sanctæ Mariæ in porticu Diaconus Cardinalis, apostolicæ sedis Legatus, omnibus in Christo fidelibus ad quos literæ præsentis devenerint, salutem & orationem in Domino. Ne quorumlibet sopitæ quæstiones materiam recidivæ contentions inveniant, quod salubriter & bene dispositum est, perpetuam debet stabilitatem obtinere, & juxta majorum monita literarum memoriæ commendari; ne processu temporis in dubiam quæstionem deveniat quod diffinitivæ calculum constat sententiæ suscepisse. Cunctis igitur fidelibus volumus notum fieri quòd cum occasione hujus verbi *desertum* (quod verbum est in privilegio gloriosi & illust. Domini Regis Belæ & nostro, ad preces ejusdem Regis impetrato à nobis & obtento, super constitutione Præposituræ Vltrasyllvanæ, quam fecimus cum prius officium legationis gessimus in Vngaria) quæstio esset orta inter venerabilem fratrem nostrum A. Vltrasyllvanen. Episcopum & dilectum amicum nostrum P. Præpositum Cipiniensem, pro eo quòd occasione præfati verbi Præpositus diceret generaliter omnes Flandren. Ecclesiæ suæ fuisse suppositos, è contra Episcopus responderet Dominum Regem & nos intellexisse de illis duntaxat qui tunc erant in illo solo deserto quod gloriosæ memoriæ G. Rex Flandrensis concessit, & de illis qui in eodem tantummodo deserto erant habitantes, & eò processum esset quòd quæstio eadem ad Dominum Papam fuisset delata, & inde ad nos remissa, utpote ad eum cui interpretatio præfati verbi Domini Regis mente & voluntate explorata deberet esse certissima, præfatus illustris & gloriosus Rex ad interrogationem nostram hanc interpretationem Vesprimij in præsentia magnatum suorum promulgavit, quòd non fuit ejus intentionis tempore constitutionis Præposituræ, nec postea, quòd alij Flandrenses Præposito essent subditi, nisi qui tunc tantummodo habitabant in deserto quod sanctæ recordationis G. pater suus Flandrensis concesserat, & in eodem futuris temporibus essent habitaturi. Nos verò idem cum Domino Regesentientes, & eandem interpretationem habentes in animo, prædictum ver-

hum sic interpretatur, quod de nullis
 alius Flandrensibus intelleximus, nec
 alios Præposituræ supposuimus, nisi dun-
 taxat illos qui tempore quo ipsam Præ-
 posituram constituimus, in illo tantum
 habitabant & erant habitaturi deserto
 quod G. Rex Flandrensibus prioribus
 concessit. Et ut hæc nostra & Domini Re-
 gis interpretatio omni tempore plenum
 robur & firmam stabilitatem obtineat,
 has inde literas scribi mandavimus, &
 sigillo nostro fecimus sigillari.] Decer-
 nimus ergo &c. Datum &c. XVII. Ka-
 lend. Iulij.

ARELATEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 273.
 De reformando
 monasterio Li-
 rinensi.

AD reformandum in locis illis sta-
 tum religionis antiquæ, in quibus
 vigeat olim observantia regularis, affe-
 ctuosius aspiramus, præsertim cum loca
 ipsa nobis & Ecclesiæ Romanæ nullo
 subjacent mediante. Sanè veridica mul-
 torum relatione comperimus quod mo-
 nasterium Lirinense, quod olim religione
 florebat, & temporalibus abundabat, ad
 eum statum sit miserabiliter devolutum,
 quod nec regularia in eo instituta ser-
 ventur, nec fratres ibidem de ipsius pos-
 sint facultatibus congruè sustentari. Ne
 igitur monasterio ipsi, quod specialiter
 beati Petri juris existit, nostra videatur
 sollicitudo deesse, quæ circa universas
 Ecclesias diligentius vigilare tenetur,
 fraternitati tuæ per apostolica scripta
 præcipiendo mandamus quatenus acce-
 dens ad locum, si per fratres ejusdem or-
 dinis religionem ibidem posse videris re-
 formari, & reduci monasterium ipsum
 in statum, id summopere studeas adim-
 plere, indulta tibi à nobis libera facultate
 excludendi de monasterio quoscunque
 videris excludendos. Hoc etiam tuæ fra-
 ternitati præsentium auctoritate conce-
 dimus, ut si quos fratres ejusdem ordinis,
 in alienis etiam episcopatibus commo-
 rantes, ad quodcunque officium seu etiã
 obsequium memorati monasterij videris
 opportunos ut per eos ibidem reformata
 per sollicitudinem tuam regularis institu-
 tio futuris temporibus observetur, ab
 Abbatibus suis tibi concedi postules, &
 nisi Abbates ipsi ad tuam communitio-
 nem impleverint, eos tibi ab eorundem
 Abbatum obedientia prorsus absolve-
 re, & in prædicto monasterio collocare.
 Quod si forsitan id per fratres ejusdem or-
 dinis non potueris adimplere, Cister-

cienſis ordinis viros in eo nostra fretus
 auctoritate instituas, per quos secun-
 dum statuta Cisterciensium fratrum re-
 formetur ibi monasticus ordo, & futu-
 ris temporibus, dante Domino, invio-
 labiliter observetur. Si qui autem super
 ordinatione ipsius monasterij tibi duxe-
 rint resistendum, canonica eos pena
 percillas, & nihilominus omni prorsus
 appellatione cessante, in mandati nostri
 executione procedas; provisurus atten-
 tius ut mandatum apostolicum ad hono-
 rem Dei & nostrum ita prudenter & fi-
 deliter exequaris ut fraternitas tua, de
 qua plenam fiduciam obrinemus, ex hoc
 debeat non immeritò commendari. Da-
 tum Romæ apud sanctum Petrum, Idi-
 bus Iunij.

ARELATEN. ARCHIEPISCOPO.

AD audientiam nostram noveris
 pervenisse quod cum olim in
 insula Arearum fratres quidam Cister-
 cien. fuerint commorati, eis à Sarrace-
 nis in captivitatem deductis, quia locus
 est mari vicinus, ad eam se quidam re-
 gulares Canonici transtulere. Verum
 cum ipsi præ nimia paupertate locum
 ipsum nec ædificiis possint nec possessio-
 nibus ampliare, in eo monasticum ordi-
 nem institui desiderant secundum fra-
 trum Cisterciensium instituta. & id etiam
 Episcopus diocesanus affectat. Ideoque
 fraternitati tuæ per apostolica scripta
 mandamus quatenus si ad hoc diocesani
 Episcopi & eorundem fratrum concur-
 rit affectus, in memorata insula mona-
 chos Cisterciensium instituas, facturus de
 Canonicis memoratis quod expedire vi-
 deris secundum canonicam honestatem.
 Datum Romæ apud sanctum Petrum
 XVII. Kalend. Iulij.

Epist. 274.
 Ut in arearum
 insula monachi
 de Episcopi of-
 fensu & volun-
 tate instituantur.

ARCHIEPISC. ET ARCHIDIAC.
Narbonen.

Accedens ad præsentiam nostram
 dilectus filius W. Manfridi mona-
 chus sancti Salvatoris Lodovensis sua
 nobis insinuatione monstravit quod
 cum Abbatem ejusdem monasterij, pro
 eo quod bona monasterij dilapidaverat,
 simoniam etiam & perjurium commise-
 rat, nimis inhonestè vivendo, ad sedem
 apostolicam appellasset, se ac fautores
 suos cum bonis suis apost. protectioni
 supponens, idem abbas W. Ademar mo-
 nachum, qui prædicto W. Madfridi fa-

Epist. 275.
 Ut post appel-
 lationem non
 interpolata in-
 tentata revocet,
 excommunicat-
 tumque absol-
 vant.